Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 9 oktober 2025*

”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 7 led 1 b andra strecksatsen – Särskild behörighet om talan avser avtal – Fastställande av behörig domstol – Lufttransportavtal som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare – Passagerarens fordran på kompensation på grund av en försenad flygning – Överlåtelse av denna fordran till ett bolag som driver in fordringar – Talan om kompensation som väckts av det bolag som förvärvat fordran, mot lufttrafikbolaget, vid domstolen på flygplanets avreseort – Uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser – Den ort i en medlemsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts”

I mål C-551/24,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Sąd Okręgowy w Krakowie (Regionala domstolen i Kraków, Polen) genom beslut av den 1 augusti 2024, som inkom till domstolen den 14 augusti 2024, i målet

Deutsche Lufthansa AG

mot

AirHelp Germany GmbH,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden O. Spineanu-Matei (referent) samt domarna S. Rodin och N. Piçarra,

generaladvokat: N. Emiliou,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Deutsche Lufthansa AG, genom M. Korcz, radca prawny,

* Rättegångsspråk: polska.

– AirHelp Germany GmbH, genom P.P. Gad och K. Żbikowska, adwokaci,

– Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom J. Hottiaux och S. Noë, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 7 led 1 b andra strecksatsen och 7 led 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Deutsche Lufthansa AG (nedan kallat Lufthansa) och AirHelp Germany GmbH (nedan kallat AirHelp), bolag med säte i Tyskland, angående en talan, vid polsk domstol, om betalning, som väckts av det sistnämnda bolaget som förvärvat en passagerares fordran på kompensation på grund av en försenad flygning.

Tillämpliga bestämmelser

3 I skälen 15 och 16 i förordning nr 1215/2012 anges följande:

”(15) Behörighetsbestämmelserna bör uppfylla kravet på förutsebarhet och bygga på den allmänna principen om svarandens hemvist. Det bör alltid kunna gå att bestämma vilken domstol som är behörig utifrån denna princip, utom i vissa bestämda fall när tvistens art eller hänsynen till parternas rätt att själva avtala om behörig domstol gör det berättigat att använda något annat kriterium om anknytning. I fråga om juridiska personer måste hemvisten kunna bestämmas på ett objektivt sätt så att de gemensamma reglerna blir överskådliga och behörighetskonflikter kan undvikas.

(16) Principen om att domstolen där svaranden har hemvist är behörig bör kompletteras med alternativa behörighetsgrunder i de fall där det finns en nära anknytning mellan domstolen och tvisteföremålet eller då detta krävs för att underlätta en korrekt rättskipning. Detta kriterium om nära anknytning bör säkerställa ökad rättssäkerhet och förhindra att svaranden kan stämmas i en domstol i en medlemsstat som han eller hon inte rimligen kunde förutse. Detta är viktigt, särskilt i tvister om utomobligatoriska förpliktelser som härrör från kränkningar av privatlivet eller personlighetsskyddet, inbegripet förtal.”

4 Kapitel II i denna förordning har rubriken ”Domstols behörighet” och innehåller bland annat ett avsnitt 1 ”Allmänna bestämmelser” och ett avsnitt 2 ”Särskilda behörighetsbestämmelser”. I artikel 4.1 i förordningen, som ingår i avsnitt 1, föreskrivs följande:

”Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den medlemsstaten, oberoende av i vilken stat han eller hon har medborgarskap.”

5 Artikel 5.1 i förordningen, som ingår i samma avsnitt 1, har följande lydelse:

”Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat får väckas vid domstol i en annan medlemsstat endast med stöd av bestämmelserna i avsnitten 2–7 i detta kapitel.”

6 I artikel 7 i förordning nr 1215/2012, som ingår i avsnitt 2 i kapitel II i förordningen, föreskrivs följande:

”Talan mot en person som har hemvist i en medlemsstat får väckas i en annan medlemsstat:

1. a) Om talan avser avtal, vid domstolen för uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser.
   b) Vid tillämpning av denna bestämmelse, och såvida inte annat avtalats, avses med uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser

      – vid försäljning av varor, den ort i en medlemsstat dit enligt avtalet varorna har eller skulle ha levererats,

      – vid utförande av tjänster, den ort i en medlemsstat där enligt avtalet tjänsterna har eller skulle ha utförts.
   c) Om led b inte gäller, ska led a gälla.

…

5. Om talan avser en tvist som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, vid domstolen för den ort där denna är belägen.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

7 Det framgår av handlingarna i målet att AirHelp den 4 april 2023 har väckt talan vid Sąd Rejonowy dla Krakowa (Distriktsdomstolen i Krakow – Krowodrza, Polen) mot Lufthansa och yrkat att Lufthansa ska förpliktas att betala ett belopp på 250 EUR, jämte lagstadgad ränta, motsvarande den kompensation som en passagerare har rätt till på grund av en försening på den flygning som detta flygbolag utförde från Kraków.

8 Lufthansa överklagade det betalningsföreläggande som meddelats av nämnda domstol och framställde en invändning om att den domstolen saknade internationell behörighet.

9 Genom beslut av den 5 december 2023 ogillade Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (Distriktsdomstolen i Krakow – Krowodrza) både invändningen om bristande behörighet och överklagandet.

10 Lufthansa överklagade detta beslut till Sąd Okręgowy w Krakowie (Regionala domstolen i Krakow, Polen), tillika den hänskjutande domstolen. Till stöd för sitt överklagande gjorde Lufthansa gällande att Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (Distriktsdomstolen i Krakow – Krowodrza) inte kunde grunda sin internationella behörighet att pröva talan avseende kompensation på vare sig artikel 7 led 1 b andra strecksatsen eller 7 led 5 i förordning

nr 1215/2012, eftersom parterna i det nationella målet inte var bundna av ett transportavtal. AirHelps fordran grundar sig på ett avtal om överlåtelse av fordran, som ingåtts med en passagerare som är ensam knuten till Lufthansa genom ett transportavtal.

11 Enligt Lufthansa är endast tyska domstolar behöriga att pröva en sådan talan, i enlighet med den allmänna behörighetsregeln i artikel 4.1 i förordning nr 1215/2012.

12 Den hänskjutande domstolen har preciserat att den är skyldig att i varje skede av förfarandet ex officio pröva frågan om dess internationella behörighet.

13 Den hänskjutande domstolen vill i detta syfte få klarhet i huruvida artikel 7 led 1 b andra strecksatsen och led 5 i förordning nr 1215/2012 är tillämplig för att fastställa vilken domstol som är behörig att pröva en tvist som avser indrivning av en fordran som härrör från ett lufttransportavtal och som överförts till ett indrivningsbolag genom överlåtelse från en konsument som är part i detta lufttransportavtal.

14 Den hänskjutande domstolen har angett att det av de polska domstolarnas praxis framgår två riktlinjer för tolkningen av dessa bestämmelser. I en del av denna rättspraxis anses det att dessa bestämmelser, oberoende av vilken typ av avtal om överlåtelse av fordringar enligt polsk rätt det är fråga om, utgör en grund för de polska domstolarnas behörighet att pröva en sådan tvist. En annan del av denna rättspraxis grundar sig på särdragen i detta avtal enligt polsk rätt för att samma bestämmelser ska anses utesluta behörighet för dessa domstolar.

15 Den hänskjutande domstolen har angett att det i den rättspraxis som ger stöd åt polska domstolars behörighet läggs vikt vid det nära sambandet mellan avtalet och den domstol där talan väckts. Dessa domstolars behörighet grundas således inte på subjektiva överväganden avseende parternas ställning i tvisten utan på föremålet för tvisten, såsom ett krav på rättsligt skydd avseende ett anspråk som har sin grund i ett avtal om tillhandahållande av tjänster eller som har samband med verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering.

16 Den hänskjutande domstolen har även preciserat att det av EU-domstolens praxis framgår att en kärande, för att driva in en fordran som grundar sig på fullgörandet av ett lufttransportavtal, kan väcka talan antingen vid domstolen på den ort där svaranden har hemvist, i enlighet med artikel 4.1 i förordning nr 1215/2012, eller vid domstolen på den ort där tjänsterna har utförts eller skulle ha utförts, det vill säga den behöriga domstolen på avrese- eller ankomstorten för den berörda flygningen, i enlighet med artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i denna förordning. Under förutsättning att villkoren för tillämpning av de särskilda behörighetsreglerna i avsnitt 2 i kapitel II i förordningen, vilket omfattar artikel 7 led 1 b andra strecksatsen och 7 led 5, är uppfyllda, är dessa bestämmelser tillämpliga även när det är fråga om en tvist mellan näringsidkare.

17 Den hänskjutande domstolen anser emellertid att det är nödvändigt att tolka detta förbehåll och har i detta avseende påpekat att det av artikel 7 led 1 i förordning nr 1215/2012 framgår att det är domstolen för uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser för det fall talan avser avtal, som är behörig. Vid överlåtelse av fordran uppkommer frågan huruvida tvisten avser indrivning av en fordran som följer av överlåtelseavtalet eller av avtalet om tillhandahållande av tjänster, i förevarande fall ett lufttransportavtal.

18 Den hänskjutande domstolen har angett att enligt nationell rätt får borgenären, utan gäldenärens godkännande, överlåta fordran till tredje man, såvida detta inte strider mot lagen, ett avtalsförbehåll eller förpliktelsens art. Föremålet för en sådan överlåtelse är borgenärens

subjektiva rätt att kräva att gäldenären fullgör sin skyldighet, vilket inte inbegriper borgenärens processuella rättigheter, såsom möjligheten att framställa invändningar om bristande behörighet, preskription och kvittning, såvida detta inte föreskrivs i överlåtelseavtalet.

19 Den hänskjutande domstolen har preciserat att det följer av det i det nationella målet aktuella avtalet om överlåtelse av fordran, att AirHelp endast förvärvat talerätt för att fullgöra överlåtarens ersättningsskyldighet. Det kan följaktligen inte anses att AirHelp, enligt detta avtal, skulle ha förvärvat samtliga rättigheter som följer av lufttransportavtalet, inbegripet de processuella rättigheter som överlåtaren har i egenskap av konsument.

20 Det skulle således kunna hävdas att en näringsidkare som förvärvar en fordran som följer av ett lufttransportavtal inte med framgång kan åberopa enbart detta transportavtal, som binder överlåtaren till lufttrafikföretaget, som grund för sin talan om kompensation mot lufttrafikföretaget, eftersom grunden för talan är det avtal om överlåtelse av fordran, från vilket denne härleder sin talerätt. I den mån förvärvaren inte är part i lufttransportavtalet är avtalsförhållandet bindande för överlåtaren och förvärvaren, och inte för förvärvaren och det lufttrafikföretag som är skyldigt att betala den fordran som följer av lufttransportavtalet.

21 I ett sådant fall kan AirHelp inte åberopa rättspraxis avseende domstols behörighet i fråga om lufttransportavtal genom att åberopa artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 1215/2012, såsom den bestämmelsen har tolkats i domen av den 9 juli 2009, Rehder (C-204/08, EU:C:2009:439), eftersom parterna i det nationella målet inte är bundna av ett transportavtal.

22 Den hänskjutande domstolen har emellertid angett att det framgår av EU-domstolens praxis, bland annat av dom av den 20 maj 2021, CNP (C-913/19, EU:C:2021:399), och dom av den 21 oktober 2021, T.B. och D (Behörighet vid försäkringstvister) (C-393/20, EU:C:2021:871), att en enhet som i egenskap av näringsidkare har förvärvat en fordran från en svagare part kan åberopa artikel 7 i förordning nr 1215/2012. Mot bakgrund av denna rättspraxis skulle det alltså vara möjligt att godta de polska domstolarnas behörighet i de fall där talan rör indrivning av en fordran som en konsument har enligt ett lufttransportavtal och som har överlåtits till en näringsidkare.

23 Mot denna bakgrund beslutade Sąd Okręgowy w Krakowie (Regionala domstolen i Kraków) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska mål som avser en fordran som förvärvats enligt ett överlåtelseavtal som en näringsidkare med säte utanför Republiken Polen har ingått med en konsument, genom vilket en fordran som konsumenten har gentemot en annan näringsidkare som också har sitt säte i en annan EU-stat överlåts, falla under polska domstolars behörighet som följer av artikel 7 [led 1] b andra strecksatsen och artikel 7 [led 5] i [förordning nr 1215/2012]?”

Prövning av tolkningsfrågan

Huruvida frågan om tolkningen av artikel 7 led 5 i förordning nr 1215/2012 kan tas upp till sakprövning

24 Lufthansa har framställt en invändning om rättegångshinder avseende den ställda frågan i den del den avser tolkningen av artikel 7 led 5 i förordning nr 1215/2012. Frågan är därför hypotetisk i den del det i det nationella målet inte har gjorts gällande att dess etablering i Polen på något sätt har varit relevant i samband med ingåendet av det transportavtal som ligger till grund för AirHelps fordran.

25 Det framgår härvidlag av fast rättspraxis att det krävs att den hänskjutande domstolen klargör den faktiska och rättsliga bakgrunden till de frågor som ställs, eller att den åtminstone förklarar de faktiska omständigheter som ligger till grund för dessa frågor, eftersom det är nödvändigt att komma fram till en tolkning av unionsrätten som är användbar för den hänskjutande domstolen. Den hänskjutande domstolen måste dessutom ange de närmare skälen till varför den anser det vara oklart hur unionsrätten ska tolkas och till att den anser det nödvändigt att ställa en tolkningsfråga till EU-domstolen (se dom av den 26 januari 1993, Telemarsicabruzzo m.fl., C-320/90–C-322/90, EU:C:1993:26, punkt 6, dom av den 8 september 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional och Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, punkt 40, och dom av den 29 juli 2024, LivaNova, C-713/22, EU:C:2024:642, punkt 54).

26 Såsom anges i artikel 94 a och c i domstolens rättegångsregler ska en begäran om förhandsavgörande bland annat innehålla en sammanfattning av de relevanta omständigheterna, eller, i vart fall, en redogörelse för de faktauppgifter som ligger till grund för frågorna, samt en redogörelse för de skäl som fått den hänskjutande domstolen att undra över tolkningen eller giltigheten av de aktuella unionsrättsliga bestämmelserna, och för det samband som den hänskjutande domstolen har funnit föreligga mellan de unionsrättsliga bestämmelserna och den nationella lagstiftning som är tillämplig i det nationella målet.

27 I förevarande fall ska det erinras om att det i artikel 7 led 5 i förordning nr 1215/2012, vad gäller tvister som hänför sig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, föreskrivs en särskild behörighetsregel till förmån för domstolen på den ort där de är belägna.

28 Trots att den hänskjutande domstolen har hänvisat till nämnda artikel 7 led 5, såväl i skälen till begäran om förhandsavgörande som i den fråga som ställts till EU-domstolen, har den hänskjutande domstolen inte angett några faktiska omständigheter avseende handlingar som rör verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering av Lufthansa i Polen, eller åtaganden som dessa har ingått för Lufthansas räkning, såsom att de eventuellt har varit delaktiga i ingåendet av det i det nationella målet aktuella lufttransportavtalet. Även om den hänskjutande domstolen visserligen utförligt har redogjort för frågan huruvida det är avtalet om överlåtelse av fordran eller transportavtalet som ligger till grund för den förpliktelse som talan avser, i den mening som avses i artikel 7 led 1 i förordningen, har den inte angett skälen till varför den även vill ha klarhet i tolkningen av artikel 7 led 5 i förordningen.

29 Den hänskjutande domstolen har endast preciserat att den är skyldig att ex officio pröva om den är internationellt behörig att pröva den talan som väckts vid den. Även om det inte kan uteslutas att en sådan prövning kan föranleda den hänskjutande domstolen att pröva den behörighetsgrund

som föreskrivs i artikel 7 led 5 i förordning nr 1215/2012, bör EU-domstolen ändå ges tillräckliga uppgifter för att försäkra sig om att den begärda tolkningen av unionsrätten har ett samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet.

30 I förevarande fall föreligger inte sådana uppgifter. I den mån tolkningsfrågan avser tolkningen av artikel 7 led 5 i förordning nr 1215/2012 kan den följaktligen inte tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

31 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat enligt denna bestämmelse är behörig att pröva en tvist avseende en talan om kompensation, som väckts mot ett lufttrafikföretag som är etablerat i en annan medlemsstat, av ett bolag som har förvärvat en passagerares fordran som härrör från fullgörandet av ett transportavtal som ingåtts med detta lufttrafikföretag.

32 Det ska inledningsvis erinras om, för det första, att förordning nr 1215/2012 har till syfte att göra reglerna om behörighetskonflikter på privaträttens område mer enhetliga genom behörighetsbestämmelser som har en hög grad av förutsebarhet. Denna förordning syftar således till att främja rättssäkerheten genom att stärka rättsskyddet för personer hemmahörande i Europeiska unionen, så att en kärande utan svårighet kan avgöra vid vilken domstol denne ska väcka talan och en svarande rimligtvis kan förutse var talan kan väckas mot vederbörande (dom av den 11 april 2024, Credit Agricole Bank Polska, C-183/23, EU:C:2024:297, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

33 För det andra grundar sig det system för fördelning av allmän behörighet som finns i kapitel II i förordning nr 1215/2012 på den huvudregel i artikel 4.1 som innebär att talan mot personer som har hemvist i en medlemsstat ska väckas vid domstol i den staten, oavsett parternas nationalitet. Det är endast som undantag från denna huvudregel om behörighet för domstolar i svarandens hemviststat som det i kapitel II, avsnitt 2, i den förordningen föreskrivs ett antal regler om särskild behörighet, däribland de som föreskrivs i artikel 7 led 1 b i den förordningen (dom av den 14 september 2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, punkt 27 och där angiven rättspraxis).

34 Enligt den särskilda behörighetsregeln i sistnämnda bestämmelse är behörig domstol för en talan som avser avtal om utförande av tjänster, den domstol i den ort i en medlemsstat där, enligt avtalet, tjänsterna har eller skulle ha utförts.

35 Det framgår även av rättspraxis att den särskilda behörighetsregeln i artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 1215/2012 svarar mot kravet på närhet och motiveras av att det finns en nära anknytning mellan avtalet och den domstol som ska pröva detta (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, punkt 29 och där angiven rättspraxis).

36 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som det ska avgöras huruvida den omständigheten, att en fordran som härrör från fullgörandet av ett lufttransportavtal som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare har överlåtits av konsumenten till ett bolag som är specialiserat på indrivning av flygpassagerares fordringar, kan utgöra hinder mot att artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 1215/2912 tillämpas i syfte att fastställa vilken domstol som är behörig att pröva en talan om kompensation, som det bolaget som har förvärvat fordran har väckt mot lufttrafikföretaget.

37 Såsom framgår av punkt 35 ovan har den särskilda behörighetsregeln i denna artikel 7 led 1 b andra strecksatsen inte till syfte att skydda den svagare parten i ett avtalsförhållande. Denna regel har nämligen inte antagits med hänsyn till avtalsparternas ställning, utan grundar sig på att det finns ett nära samband mellan den domstol vid vilken talan har väckts och det berörda avtalet. Under dessa omständigheter saknar den omständigheten, att konsumentens fordran har överförts till en näringsidkare, betydelse för tillämpningen av nämnda regel.

38 Såsom EU-domstolen har preciserat i ett mål avseende fordringar som avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, kan den omständigheten, att den ursprungliga fordringsägaren har överlåtit fordran, inte i sig ha betydelse för fastställandet av vilken domstol som är behörig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, punkt 58, och dom av den 21 maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punkt 35).

39 En tvist om indrivning av en fordran som härrör från fullgörandet av ett avtal om utförande av tjänster fortsätter på samma sätt att ha en nära anknytning till uppfyllelseorten för den förpliktelse som talan avser, det vill säga den ort i en medlemsstat där tjänsterna enligt avtalet har eller skulle ha utförts, i den mening som avses i nämnda artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 1215/2012, även om denna fordran har överlåtits till tredje man.

40 Denna tolkning gör det möjligt att säkerställa rättssäkerheten och förutsebarheten, i synnerhet för svaranden, i fråga om domstols behörighet – vilka utgör mål som eftersträvas med förordning nr 1215/2012, såsom framgår av skälen 15 och 16 i förordningen –, eftersom den domstol som är behörig att pröva en sådan talan alltid är domstolen i den ort där tjänsterna enligt avtalet har eller skulle ha utförts, oberoende av om det föreligger en överlåtelse av en fordran som härrör från avtalet.

41 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att AirHelp har förvärvat en fordran som härrör från fullgörandet av ett lufttransportavtal som ingåtts mellan en konsument och Lufthansa och som har sin grund i en försening på en av detta flygbolag utförd flygning från Krakow till Nice (Frankrike) med byte i München (Tyskland), vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

42 Eftersom avreseorten för denna flygning motsvarar en av de orter där huvuddelen av de tjänster som avtalet avser utförs och således säkerställer den nära anknytning som krävs enligt de särskilda behörighetsreglerna i artikel 7 led 1 i förordning nr 1215/2012 mellan avtalet och domstolen inom vars domkrets orten är belägen, förefaller de polska domstolarna vara behöriga att pröva talan i det nationella målet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 februari 2022, LOT Polish Airlines, C-20/21, EU:C:2022:71, punkt 20).

43 Varken särdragen i det avtal om överlåtelse av fordran, som är i fråga i det nationella målet, eller avsaknaden av ett avtalsförhållande mellan parterna i tvisten kan påverka denna behörighet.

44 För det första är den omständigheten, att den överlåtande konsumenten, såsom framgår av beslutet om hänskjutande, enligt det aktuella avtalet om överlåtelse av fordran enligt polsk rätt inte överför sina processuella rättigheter till den förvärvande näringsidkaren, inte relevant för tillämpningen av behörighetsregeln i artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 1215/2012. Denna regel grundar sig nämligen på den förpliktelse som talan avser, det vill säga föremålet för tvisten, vilket fastställs i avtalet i fråga, varvid avtalet om överlåtelse av fordran endast ger förvärvaren talerätt.

45 För det andra, vad gäller den omständigheten att parterna i det nationella målet inte är direkt bundna av ett avtal, vilket såväl den hänskjutande domstolen som Lufthansa har hänvisat till i sina skriftliga yttranden, påpekar domstolen att den omständigheten inte heller kan utgöra hinder för tillämpningen av behörighetsregeln i denna bestämmelse, eftersom överlåtelseavtalet ger förvärvaren de rättigheter som överlåtaren har gentemot transportören och således rätten att inleda ett förfarande för indrivning av den fordran som följer av lufttransportavtalet.

46 Mot bakgrund av det ovanstående ska den ställda frågan besvaras enligt följande: Artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat enligt denna bestämmelse är behörig att pröva en tvist avseende en talan om kompensation, som väckts mot ett lufttrafikföretag som är etablerat i en annan medlemsstat, av ett bolag som har förvärvat en passagerares fordran som härrör från fullgörandet av ett transportavtal som ingåtts med detta lufttrafikföretag, under förutsättning att denna domstol är den domstol i den ort där tjänsterna enligt avtalet har eller skulle ha utförts.

Rättegångskostnader

47 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Artikel 7 led 1 b andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

ska tolkas så,

att en domstol i en medlemsstat enligt denna bestämmelse är behörig att pröva en tvist avseende en talan om kompensation, som väckts mot ett lufttrafikföretag som är etablerat i en annan medlemsstat, av ett bolag som har förvärvat en passagerares fordran som härrör från fullgörandet av ett transportavtal som ingåtts med detta lufttrafikföretag, under förutsättning att denna domstol är den domstol i den ort där tjänsterna enligt avtalet har eller skulle ha utförts.

Underskrifter